

Az utolsó vacsorán vagyunk, Jézus ezután indul el a Gecsemáné és a Golgota felé. Előtte arról beszélt a tanítványoknak, hogy elárulják, hogy megtagadják, de beszélt az „új parancsolatról”. Az új parancsolat – hogy „szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket” – minden tanítványnak szól, nekünk is. Annak ellenére, amilyen gyengék, állhatatlanok voltak a tanítványok, és amilyen gyengék, állhatatlanok vagyunk mi, Jézus a tanítványainak tekint minket.

A tanítványok még nem tudták, hogy gyengék. Arra, hogy „megtagadsz engem”, tiltakozott Péter és a többiek is. Nyugtalanok. Ezért mondja Jézus: „ne nyugtalankodjék a ti szívetek”.

„Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem” – ne magatokban. A tanítványok nem hősök, de most nem is arra van szükség. Végig kell nézniük hittel azt, ami Jézussal történni fog – sőt amit Jézus tesz.

Mit tesz Jézus? Elmegy és helyet készít nekünk. Nem azt mondja el, amit úgyis látni fognak („elfogják, megostorozzák, megölik” – erről már beszélt korábban), hanem azt, ami ennek az értelme és célja, mert ez nem látható, ezt hinnünk kell.

A helykészítés nem azt jelenti, hogy Jézus most fent van az Atyánál, és ott előkészít valamit. A keresztet jelenti. A „sok lakóhely” már megvan az Atyánál, megvolt nagypéntek előtt is, de az Úr a kereszten készíti el azt, hogy ez *nekünk* legyen hely: hogy nekünk ott helyünk legyen. A hely készen van nekünk, és Jézus maga fog oda elvinni („magához vesz”). Az azóta eltelt 2000 évben azt munkálja, hogy mi is készen legyünk, hogy oda vihessen.

Jézus az Atyához megy, még ha előbb el kell is szenvednie a keresztet és a kárhozatot. Ő tudta a maga útját: „ezt kell elszenvednie a Krisztusnak és így menni be az ő dicsőségébe” – de ezt még a feltámadása után is Ő magyarázza el, a tanítványok maguktól nem jönnek rá. Tamás sem érti: „nem tudjuk, hová megy, honnan tudnánk az utat?”.

„Én vagyok az út” – mi is az Atyához megyünk, arra, amerre Jézus megy, az Ő szenvedésén, halálán át. Hinnünk kell Őbenne, hogy a halálon át az Atyához megy.

„Én vagyok az igazság” (valóság) – nem az az igazság, amit a főpapok kimondanak róla, hanem Ő maga. Később is hallhatunk hazugságokat Jézusról vagy a követendő útról, de Ő maga az igazság. Maga Jézus Krisztus, nem csak a róla szóló tanítások; nemcsak „könyvből”, másoktól kell ismernünk Őt, hanem személyesen. Azért lehetséges ez, mert Ő akarja: először „az ajtó előtt áll és zörget”, utána tanít, beszél velünk, és az övéi „ismerik a hangját”.

„Én vagyok az élet” – akkor is, ha meghal. És mivel Ő az Élet, feltámad, örökké él és nekünk is ezt adja: „én élek, ti is élni fogtok” (Jn 14,19).

„Higgyetek énbennem”: higgyetek abban, hogy Ő az út, Ő az igazság, Ő az élet. Ne annak higgyetek, amit láttok. – Ez Jézus: saját mindennél nagyobb szenvedése előtt az a legfőbb gondja, hogy a tanítványait erősítse. felkészítse, hogy ne veszítsék el a bizalmukat.

A 7. vers a fordulópont: a tanítványok eddig nem ismerték Jézust és az Atyát, de „mostantól fogva” ismerik. Fülöp kérdéséből kiderül, hogy még nem ismeri igazán Jézust, de ő is meg fogja ismerni jobban, mint eddig. Eddig elsősorban a tanításaiból ismerhették, de most abból fogják igazán megismerni, amit tesz – mert ami „történik velem”, abban Ő cselekszik: szenvedni fog, de nem lesz tehetetlen. Ő mondta: „Magukért a cselekedetekért higgyetek.”

Jézus szenvedése és halála: Gecsemáné, kihallgatás, kínzás, keresztt – ezek Jézus cselekedetei. „Mind érted tűrtem el.”

Péter bűnbánata is Jézus cselekedete. Így az is, amikor felismerem a saját állhatatlanságomat, amikor a saját cselekedeteimet, próbálkozásaimat (akár a szeretetre is!) már semminek tudom látni, „halálba adni” (azaz feladni és helyette Jézusban bízni, aki adja a bocsánatot és az erőt is), amikor felismerem, hogy Jézus annak ellenére szeret, amilyen vagyok – ez is Jézus cselekedete.

Jézus feltámadása, és az, hogy ebből felismerem a hatalmát – ez is Jézus cselekedete. A hatalmát: azt, hogy engem mássá, új emberré tud tenni. Csak Ő képes erre.

A Jézus Krisztussal való egységünk is az Ő cselekedete. Az Ő nevében kérhetünk, és Ő megcselekszi (13. v.).

Ez az az út, aki Ő. „Őt és feltámadása erejét” megismerni csak „hasonlóvá lévén az Ő halálához” lehet (Fil 3,10).

„Magukért a cselekedetekért higgyetek”: Jézus Krisztus cselekedeteiért.

Jn 15,5

Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbenem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.